

Genesis bevestigd in klei

Recensie van *The Authenticity of the Book of Genesis* van Bill Cooper

Creation Science Movement, UK, 2011; <http://creation.com/genesis-confirmed-in-clay>, 27-6-2014
Recensie door Dominic Statham (<http://creation.com/dominic-statham>)

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

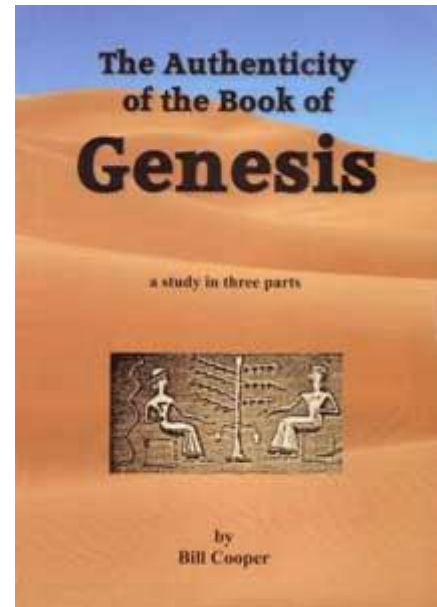
Bill Cooper is vicepresident van de Creation Science Movement in het Verenigd Koninkrijk, en een gerespecteerd historicus en deskundige. Voor de British Library transcribeerde en redigeerde hij de laatste herdruk van de John Wycliffe's 1388 vertaling van het Nieuwe Testament.[1] Hij is ook de auteur van een aantal artikelen en boeken, inbegrepen het toegejuichte *After the Flood*¹ [2], waarin hij documenteert hoe de vroegste Europeanen hun afkomst van Noach noteerden. Zijn laatste boek: *The Authenticity of the Book of Genesis*, is werkelijk een feest, met meer dan 400 pagina's volgepakt met goed gedocumenteerde feiten die de historiciteit van het eerste boek van de Bijbel bevestigen.

Archeologen en studenten geschiedenis weten dat onze museums talloze verslagen bezitten van de oude beschavingen die leefden in het Midden-Oosten in de 2500 jaar vóór de geboorte van Christus. Een opmerkelijk aantal ervan bevatten verhalen die identiek zijn of gelijken op gebeurtenissen in Genesis, zoals de schepping van de wereld, Adam en Eva, de Vloed, en de taalverwarring in Babel. Zij die de Bijbel afwijzen als niets meer dan een mensgemaakte creatie, argumenteren dat de auteurs van Genesis beroep deden op deze heidense bronnen. Cooper, echter, toont aan dat het gewicht van de bewijzen naar Genesis wijst als zijnde het originele, authentieke verslag. De vele gelijkenis vertonende verslagen van naburige stammen, zijn volgens hem duidelijke corrupties van de ware versies, waarvan de patriarchen getuigen waren, en die doorgegeven werden van generatie tot generatie door de afstammelingen van Noach.

Cooper documenteerde talloze verslagen over de schepping, een wereldomvattende vloed en de taalverwarring, die gevonden worden in legenden over de hele wereld. Vele van deze gelijken opmerkelijk op Genesis in hun details, waardoor ze een gemeenschappelijke bron aanwijzen en het Bijbelse verslag ondersteunen van de verstrooiing van de mensheid in Babel.

Volgens de "modernisten" en "hogere critici" werd veel van het boek Genesis samengesteld tijdens de tijd van de ballingschap, toen de Israëlieten gevangen gehouden werden in Babylon in de 6de eeuw v.C. In het bijzonder wordt beweerd dat het Genesisverslag van de schepping niet meer is dan een herbewerking van het veel oudere scheppingsverhaal dat voorkomt op de *Enoema Elisj* tabletten van Babylonië.

Zoals Cooper aanwijst is dit moeilijk te verzoenen met de feiten (pp. 22-41). Ten eerste, het Samaritaanse exemplaar van de Joodse Pentateuch is geschreven in een oude vorm van Hebreeuws die dateert van vóór de verbanning. Ten tweede, het oudste Samaritaanse exemplaar bevat meer dan 2000 corrupties van het originele Joodse manuscript, en dat maakt het onwaarschijnlijk dat de Samaritanen een kopie maakten spoedig na de terugkomst van de Israëlieten uit Babylon. Inderdaad, het is wel erg onwaarschijnlijk dat de Samaritanen sowieso een kopie zouden maken van Joodse historische geschriften, gegeven de staat van vijandschap die tussen de twee naties bestond in die tijd.

¹ Hier online, NL-vertaald: <http://home.kpn.nl/genesis/Europa/index.htm>.

De Vloed

Volgens vele liberale theologen heeft het Genesisverslag van de Vloed zijn oorsprong in Babylonische mythen. In dit geval wordt ons gezegd dat de bron het *Gilgamesj-epos* is. Dit epos (heldendicht) is een van de eerste overlevende stukken literatuur. Het is geschreven op klei, te dateren rond de 7de eeuw v.C. en wordt gedacht een kopie te zijn van een veel ouder document van ongeveer 1800 v.C. Zijn verslag van een wereldomvattende vloed lijkt opvallend op de Genesisvloed. Bijvoorbeeld, zo spreekt het van de boosheid van de mensen vóór de vloed, de overstroming van de aarde door de goden, als een goddelijke straf, het bouwen van een ark door een rechtvaardig man, het aan boord brengen van geselecteerde dieren, de verwoesting van de hele mensheid, het aanwenden van vogels om de afname van de vloed te controleren, de ark die tot rust komt op een berg en vervolgens het brengen van een slachtoffer.

Een alternatieve verklaring voor de overeenkomsten, uiteraard, is dat het epos één van de vele verslagen is over de Vloed die later door nakomelingen van Noach doorgegeven werden aan hun afstammelingen en vastgehouden werden in de culturen van de snel groeiende naties als gevolg van de verspreiding van de mensheid vanaf Babel.

Figuur 1. Tabletfragment uit de Tempelbibliotheek van de oude Sumerische stad Nippur (ca. 2100 v.C.) Ontdekt door de Universiteit van Pennsylvania en vertaald door Hermann Hilprecht: het verslag komt overeen met Genesis in elk detail.

Cooper presenteert onweerstaanbaar bewijs dat de modernistische claim, dat de Babylonische vloedlegende de bron is van alle andere vloedlegenden, vals is (pp. 386–396). Bijvoorbeeld, in het laatste decennium van de 19de eeuw, werd er een tabletfragment opgegraven (door de Universiteit van Pennsylvania) van de oude Babylonische stad van Nippur (figuur 1). Het bevat het vloedverhaal en, uiterst significant, is het gedateerd op minstens 2500 v.C. - eeuwen ouder dan de originele tekst van het Gilgamesj-epos. Het is geschreven in het Semitisch-Babylonisch en is daarom nauw verwant met het bijbelse Hebreeuws. Inderdaad, haar zinsbouw is zo close met de Genesisetekst dat haar vertaler, professor H.V. Hilprecht, schreef:

“... haar significantie wordt verder vergroot door het feit dat het in de meest belangrijke details overeenkomt met de bijbelse versie van de vloed, op een erg opmerkelijke manier - veel meer dan enige andere spijkerschriftversie die voordien bekend was” (p. 392).

Anders dan vele andere vloedverhalen, wijkt het niet af van het Genesisverslag in enig detail, en haar duidelijke monotheïstische thema is bijkomend bewijs dat het vóór alle vloedlegenden van Babylonische origine dateert. Het is aantoonbaar één van de meest kostbare ontdekkingen ooit voor hen die de Bijbel verdedigen tegen de liberale aanvallen, en het maakt duidelijk dat het Gilgamesj-epos redelijkerwijs eerder moet gezien worden als een *onafhankelijke* getuige van de waarheid van de Vloed zoals opgetekend in de Bijbel.

Ander sterk bewijs dat Gilgamesj niet het origineel is, is de ark: in Genesis is het een volstrekt zee-waardig vaartuig, dat tsunami's [3] kan doorstaan, terwijl de ark van Gilgamesj een kubus is, die gemakkelijk zou kunnen omslaan en rondtollen. Maar Babyloniërs leefden ver van de zee en zouden waarschijnlijk niet op de hoogte zijn geweest van nautische problemen.[4, 5]

Cooper documenteert ook een aantal fascinerende details die bijdragen aan het moderne creationistische begrip van de gebeurtenissen rond de Vloed. Bijvoorbeeld, de vloedlegende bij het Benua-Jakun volk van het Maleisische schiereiland verwijst naar de aarde die een huid heeft, waaronder een afgrond is van ondergronds water. De godheid, zo zeggen zij, deed de vloed beginnen door haar huid open te breken² (p. 232). Kan dit niet verwijzen naar de bewegingen van tektonische platen?[6]

² Dit komt overeen met Genesis 7:11: “op die dag zijn alle bronnen van de grote watervloed opengebarsten”.

Ook het Maori-verslag schrijft veel van de Vloed toe aan geologische activiteit en het rijzen van ondergronds water, en beschrijft de aarde na de Vloed als zijnde “gebarsten en gespleten op sommige plaatsen” (pp. 253–254). Het verslag van Tahiti (pp. 260–261) omvat het bericht van grote vallende stenen, wat kan verwijzen naar een meteorietenbombardement waarvan vele creationisten geloven dat die plaatshad tijdens de vroege stadia van de Vloed.[7]

De Toren van Babel en de verwarring van talen

Figuur 2. De Assyrioloog George Smith³ (1840–1876) die eerst het *Gilgamesj-epos* ontdekte en vertaalde. Smith was een bijbelgelovige christen die werkte aan het British Museum. Voor hij stierf op de leeftijd van 36 jaar, was hij gestart met het informeren van het publiek over de vele oude documenten die de historiciteit van Genesis bevestigen.

Zoals met de vloedlegenden is er een overvloed aan getuigenissen, van over de hele wereld, over het bouwen van een grote toren en de daarop volgende taalverwarring in Babel. Onder de oudere verslagen is er een gevonden in het Sumerische epos: *Enmerkar en de heer van Aratta*, dat samengesteld zou zijn ronde de 21ste eeuw v.C.. Het verwijst naar de aanbidding van een hoofdgodheid “Enlil” en spreekt van een tijd toen “het hele universum ... tot Enlil badt in één taal” (p. 71). Een ander oud verslag is gevonden op een tablet dat ontdekt en vertaald werd door de christelijke Assyrioloog George Smith (figuur 2) in 1875. Een 7de eeuwse (v.C.) kopie van een ouder document, beschrijft de zonde van hen die de toren bouwden en hoe de “vader van alle goden” hen oordeelde door hun werk te verijdelen en hun taal te verwarren (pp. 72–73). Gelijkaardige verslagen zijn gerelateerd aan de Grieken en Romeinen, inbegrepen één van Hestiaeus van Perinthus, een pupil van Plato (p. 70).

De Tolteken van Mexico vertellen hoe, volgend op de taalverwarring na het bouwen van een grote toren, hun voorouders in grotten leefden toen zij migreerden naar Amerika (p. 294). Zouden dit sommigen van de “stenen tijdperk holbewoners” geweest zijn die evolutionisten claimen als bewijs voor primitief menselijk leven? [8, 9, 10]

De Lijst van de Naties

De Lijst van de Naties (Genesis 10 en 11) documenteert de nakomelingen van Noach in groot detail. Het heeft al de waarmerken van een gezaghebbend en accuraat verslag van de jonge post-Vloed naties naardat zij geboren werden. Cooper getuigt:

“Ik spendeerde meer dan 25 jaren aan de Lijst van de Naties, uitziend naar een fout, een dwaling, een valse verklaring, of een historische inaccuraatheid. Ik vond er niet één” (p. 75).[11]

Onnodig te zeggen dat modernisten dit verstaan als niet meer dan een nauwgezet fictiewerk. Een populaire zienswijze is dat het gekopieerd werd uit heidense bronnen omstreeks de 5de eeuw v.C., tijdens de “Perzische periode”. Dit echter is hoogst onwaarschijnlijk.

De “Perzische periode” verwijst naar de tijd dat de Israëlieten bestuurd werden door de Perzen. Veeleer dan een tijd te zijn dat de Joden slecht werden behandeld, werd hen veel gunst geschonken. Onder koning Ahasveros (of Xerxes I) genoten zij bijzondere bescherming tegen hun vijanden (Esther 8). In het eerste jaar van zijn bestuur schonk koning Cyrus (of Kores) hen de vrijheid om terug te keren naar Jeruzalem om de tempel te herbouwen, en gaf hen zelfs de schat terug die koning Nebukadnezar had buit gemaakt uit de originele tempel (Ezra 1 en 6). De Joden waren de Perzen alles verschuldigd. Waarom dan, als de Lijst van de Naties gekunsteld werd in die periode, vermeldt deze niet eens Perzië? Het antwoord is zeker dat de Lijst van de Naties samengesteld werd honderden jaren vóór Perzië bekend werd als een natie, d.w.z. dat het ouder is dan het Perzische Rijk. Verdere bevestiging van de authenticiteit van de Lijst wordt bewezen door de afwezigheid van andere naties uit de Perzische periode en door de inclusie van naties die gedijden vóór de Perzische natie (vóór de 5de eeuw v.C.) (p. 76).

³ http://en.wikipedia.org/wiki/George_Smith_%28assyriologist%29

In Genesis 14 lezen we van vier koningen: Amrafel, Arioch, Kedor-Laomer en Tideal, die Abrahams neef Lof kidnapten en zijn bezittingen stalen. Al deze vier namen worden vermeld in oude Mesopotamische tabletten en worden bewaard in het British Museum (pp. 138–145).[12]

Conclusie

Volgens de seculiere, evolutionaire geschiedenis van de mensheid, verspreidden mensen zich vanuit Afrika zo'n 60.000 tot 70.000 jaar geleden. Als dat waar zou zijn, dan zouden we geen groepen verwachten die nu verspreid zijn over de hele wereld die dezelfde legenden behouden te hebben over zo'n lange periode. Maar corrupte vormen over het Genesisverslag van de schepping en de aardse geschiedenis van de mensheid worden gevonden bij talloze culturen, op alle continenten, en zelfs onder mensen op geïsoleerde eilanden, omgeven door duizenden kilometers oceaan. Deze feiten kloppen erg goed met het bijbelse geschiedenisverslag. Als mensen zich verspreidden vanuit het Midden-Oosten, een aantal duizenden jaren geleden, zoals de Bijbel aangeeft, dan zouden we afstammelingen verwachten van deze mensen die gemeenschappelijke legenden met elkaar delen.

Cooper heeft veel tijd besteed aan het onderzoek over de vroege geschiedenis van de mensheid en dit heeft geculmineerd in een hoogst waardevolle gegevensbron. In *The Authenticity of the Book of Genesis* stapelt hij feit op feit en argument op argument en bevestigt daarmee dat de Bijbel inderdaad het ware geschiedenis brengt van de mensheid.

Referenties en eindnoten

1. Cooper, W. (Ed.), *The Wycliffe New Testament 1388: An Edition in Modern Spelling with an Introduction, the Original Prologues and the Epistle to the Laodiceans*, British Library Publishing Division, London, 2002.
2. Cooper, W., *After the Flood*, New Wine Press, West Sussex, 1995..
3. Hong, S.W. *et al.*, [Safety investigation of Noah's Ark in a seaway](#), *J. Creation* 8(1):26–36, 1994; creation.com/arksafety.
4. Sarfati, J., [Noah's Flood and the Gilgamesh Epic](#), *Creation* 28(4):12–17, 2006; creation.com/gilgamesh.
5. Osanai, N., *A comparative study of the flood accounts in the Gilgamesh Epic and Genesis*, M.A. Thesis, Wesley Biblical Seminary, Jackson, MS, 2004; creation.com/gilg..
6. Batten, D. (Ed.), *The Creation Answers Book*, 3rd edn, Creation Book Publishers, creationbookpublishers.com, pp. 165–169, 2009.
7. Oard, M.J., [How many impact craters should there be on the earth?](#) *J. Creation* 23(3):61–69, 2009.
8. Catchpoole, D., [Cave men—in the Bible](#), *Creation* 31(3):52–53, June 2009; creation.com/bible-cave-men.
9. Sarfati, J., [Refuting Evolution 2](#), Creation Book Publishers, creationbookpublishers.com, p. 200, 2011.
10. Garner, P., *The New Creationism*, Evangelical Press, Darlington, Durham, p. 231, 2009.
11. Ref. 2.
12. British Museum shelf mark numbers Sp. II. 987; Sp. III. 2; Sp. 158 and Sp. II. 962.

Lees ook:

- “Na de Vloed” - online boek (NL) van Bill Cooper: <http://home.kpn.nl/genesis/Europa/index.htm>
- “De wereldomvattende Zondvloed”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/zondvloed.pdf>
- “De Vloed van Noach en de Vloed van Gilgamesj”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Gilgamesj.pdf>
- “Heidense Vloedmythen”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Vloedmythen.pdf>
- “De Vloed in Genesis”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/genesisvloed.pdf>